

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις
τῆ 3 Ἰανουαρίου 1951

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 2

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

N. 1620. Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1524)1950 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ καταργήσεως φορολογιῶν καὶ περὶ διατάξεων τινῶν τῶν φόρων εἰδῶν πολυτελείας, καταναλώσεως κύκλου ἐργασιῶν καὶ τελῶν ψυχαγωγίας» 1

Δεατάγματα

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1950 Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρείας Διαχειρίσεως τῶν εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου Χρέους Ὑπεγγύων Προσόδων 2

Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23)12)50 Β. Δ. «περὶ κυρώσεως ὀριστικῶν κανονικῶν πινάκων προακτέων κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἀρχαιότητα, μὴ προακτέων καὶ ἀποστρατευτέων Ἀντισυνταγματαρχῶν Ὀπλων, Σωμάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν ἔτους 1950—51 συνταχθέντων ὑπὸ τοῦ Ἀνωτ. Στρατ. Συμβουλίου» 3

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1620.

Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1524)1950 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ καταργήσεως φορολογιῶν καὶ περὶ διατάξεων τινῶν τῶν φόρων εἰδῶν πολυτελείας, καταναλώσεως, κύκλου ἐργασιῶν καὶ τελῶν ψυχαγωγίας».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐψησάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ὁ Ἀναγκαστικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1524)1950 «περὶ καταργήσεως φορολογιῶν καὶ περὶ διατάξεων τινῶν τῶν φόρων εἰδῶν πολυτελείας, καταναλώσεως, κύκλου ἐργασιῶν καὶ τελῶν ψυχαγωγίας», δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 246 τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1950 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τροποποιούμενος καὶ συμπληρούμενος ἀφ' ἧς ἴσχυρος, ὡς ἀκολούθως:

Α'. Φόρος Εἰδῶν Πολυτελείας.

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ βάσει τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Α. Ν. 652)1945 ἐπιβαλλόμενος φόρος πολυτελείας ἐπὶ τοῦ ἐγχωρίου ἐμφιαλωμένου ζύθου καὶ τῆς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατα-

σκευαζομένης τεχνητῆς μετάξης, δηλοῦται καὶ καταβάλλεται κατὰ μῆνα καὶ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἐπομένου μηνός.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς τοῦ φόρου ὁ Οἶκον. Ἐφορος καταλογίζει τούτον διὰ πράξεώς του.

Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως ἐπιβάλλεται καὶ πρόστιμον μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ὀφειλομένου φόρου.

2. Ἡ περίπτωσις ε' τῆς κατηγορίας Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Α. Ν. 880)1949 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινῶν νόμων» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«ε' Τὰ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν φαρμακευτικὴν ἢ πρὸς παρασκευὴν ὀδοντοπαστῶν προοριζόμενα εἶδη καὶ μὴ δυνάμενα νὰ χρησιμοποιηθῶσι δι' ἄλλην χρῆσιν, τοῦ γεγονότος τούτου βεβαιούμενα ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, ὡς καὶ τὰ δυνάμενα νὰ χρησιμοποιηθῶσι δι' ἄλλην χρῆσιν, ἐφ' ὅσον ταῦτα μετὰ εἰδικῆν μετουσίωσιν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, καθίστανται ἀκατάλληλα δι' ἑτέραν χρῆσιν πλὴν τῆς φαρμακευτικῆς ἢ πρὸς παρασκευὴν ὀδοντοπαστῶν».

3. Εἰς τὸν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1991)1939 Ἀναγκ. Νόμου, ὡς οὗτος ἰσχύει τροποποιηθεὶς, φόρον πολυτελείας ὑπόκεινται καὶ τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα εἶδη ἐπὶ τῷ δι' ἕκαστον τούτων ὀριζομένῳ ποσοτῷ:

1) Ἀορτῆρες (τιράνται), γονατόδεσμοι (καλτσοδέται), στηθάδεσμοι καὶ παρεμφερῆ εἶδη μὴ ἀλλαγῶν κατονομαζόμενα ἐκ μετάξης (ζωϊκῆς ἢ τεχνητῆς) τῆς δασμ. κλάσεως 253: α) ἀμιγοῦς, δι' ἃ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς 60ο)ο καὶ β) συμμίκτου, δι' ἃ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς 45ο)ο.

2) Ὑφάσματα καὶ ἔτοιμα ἐνδύματα ἐκ μετάξης (ζωϊκῆς ἢ τεχνητῆς) διαπότιστα ἢ συγκεκολλημένα διὰ καουτσούκ ἢ γουταπέρκης, τῶν δασμ. κλάσεων 193 καὶ 194: α) ἀμιγοῦς, δι' ἃ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς 60 ο)ο καὶ β) συμμίκτου, δι' ἃ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς 45 ο)ο.

3) Ταινίαι καὶ πλεκτὰ ἐλαστικὰ ἐκ μετάξης (ζωϊκῆς ἢ τεχνητῆς), ἐξαιρέσει τῶν δι' ὑποδήματα ταινιῶν, τῆς δασμ. κλάσεως 196α καὶ γ)1: α) ἀμιγοῦς, δι' ἃ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς 60 ο)ο καὶ β) συμμίκτου, δι' ἃ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς 45 ο)ο.

4. Αἱ περιπτώσεις 16 καὶ 17 τῆς παραγρ. 1 τῆς Κατηγορίας Ε' τῆς ὑπ' ἀριθ. Μ. 1480)1945 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδοθείσης κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν, ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«Κάτοπτρα μετὰ πλαισίου πολυτελοῦς τῶν δασμ. κλάσεων 157 καὶ 158».

5. Ἡ περίπτωσις 19 τῆς παραγρ. 1 τῆς Κατηγορίας Ε' τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἐκ τῶν ἀθυρμάτων τῆς δασμ. κλάσεως 257, τὰ κάτωθι:

α) Πλαγγόνες:

1) Γυμναὶ ἐκ πορσελάνης, καουτσούκ, κυτταρινοειδοῦς ἢ ἄλλων πλαστικῶν ὕλων.

2) Ένδεδυμένοι πολυτελώς.

β) Λοιπά άδύρματα παίδων, έφ' όσον είναι πολυτελούς κατασκευής και έμφανίσεως:

1) έκ μολύβδου, κασσιτέρου, λευκοσιδήρου, ή έτέρου κοινού μετάλλου, κεχρωματισμένα, βερνικωμένα, νικελωμένα.

2) έκ πορσελάνης, ύάλου,

3) έκ κυτταρινειδούς, καουτσούκ, δέρματος ή έτέρων μη κατονομαζομένων ύλών».

Άρθρον 2.

1. Από τής ενάρξεως τής ισχύος του παρόντος καταργείται ό δύναμις του Α. Ν. 1991)1939 «περί έπιβολής φόρου πολυτελείας», ως ούτος έτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, επιβαλλόμενος φόρος πολυτελείας: 1) επί των αϊθέριων έλαίων άνίσου και μαράθου, αύτουσίων ή έν αναμιξι, είτε ταύτα εισάγονται έκ τής άλλοδαπής είτε παράγονται έν τή ήμεδαπή. Διά τά μέχρι τής δημοσιεύσεως του παρόντος έκτελωνισθέντα και μη έκποιηθέντα αϊθέρια έλαια άνίσου και μαράθου, δύναται ό Υπουργός των Οικονομικών δι' άποφάσεώς του να διατάσση τήν έπιστροφήν του καταβληθέντος φόρου πολυτελείας υπό όρους και διατυπώσεις καθορισθέντας έν τή άποφάσει του, εξασφαλίζούσας τήν έκ του έξωτερικού προέλευσιν και μη έκποίησην. 2) επί των εξ άποκοιμάτων τά όποια εισήχθησαν άτελώς εξ άλλοδαπής κατασκευαζομένων έν τή ήμεδαπή σιυρών κλπ. και 3) επί των κινηματογραφικών μηχανών προβολής και ήχου δια κινηματογραφικής ταινίας 35 χιλιοστών και άνω και των ανταλλακτικών και έξαρτημάτων αυτών, έφ' όσον εισάγονται άπ' ευθείας υπό κινηματογραφικών έπιχειρήσεων ή υπό αντιπροσώπων ξένων έπιχειρήσεων ή υπό των εις τήν έμπορίαν των ειδών τούτων άσχολουμένων.

2. Δι' άποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου, έκδιδομένων προτάσει του Υπουργού των Οικονομικών και δημοσιευμένων εις τήν Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως, δύναται να επεκτείνηται ή κατά τήν προηγουμένην παράγραφον άπαλλαγή και επί κινηματογραφικών μηχανών προβολής και ήχου δια κινηματογραφικής ταινίας κάτω των 35 χιλιοστών και των ανταλλακτικών και έξαρτημάτων αυτών, έφ' όσον ταύτα εισάγονται άπ' ευθείας υπό κινηματογραφικών έπιχειρήσεων και χρησιμοποιούνται άποκλειστικώς προς ένάσκησιν τής έπιχειρήσεως αυτών.

3. Επιτρέπεται όπως, δια Βασιλικών Διαταγμάτων έκδιδομένων προτάσει του Υπουργού των Οικονομικών, ό φόρος πολυτελείας επί των έμφιαλωμένων έγχωρίων οίνων, επιβάλλεται κατά τήν άποταμίευσιν ώρισμένων κατηγοριών οίνων ή και κατ' άλλον τρόπον, ως και να μειούται τό ισχύον ποσοστόν του φόρου ή και να καταργήται ούτος.

4. Κυρούται ή ύπ' άριθ. 939 τής 9.10.1950 πράξις του Υπουργικού Συμβουλίου, δι' ής άπηλλάγησαν από του φόρου πολυτελείας έπιτραπέζια είδη προς χρήσιν ξενοδοχείων κλπ. έφ' όσον φέρωσι μονογράμματα ή έπιγραφάς.

Β'. Φόρος καταναλώσεως Οίνου.

Άρθρον 3.

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου μόνου του ύπ' άριθ. 202)1946 Νόμου «περί τροποποιήσεως των διατάξεων περί φορολογίας οίνου» αντικαθίσταται ως εξής:

α1. Από τής φορολογικής περιόδου του οίνου 1950)1951 άπαλλάσσεται του φόρου καταναλώσεως ποσότης έξακοσίων (600) όκάδων αίνου ή γλεύκουσ δι' έκάστην οικογένειαν παραγωγού, άποταμιευομένη δια τας ίδίαισ αυτής ανάγκαισ».

2. Από του οικονομικού έτους 1951—52 δύναται, δια Β. Διαταγμάτων έκδιδομένων προτάσει των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας, να μειούται τό ποσοστόν του φόρου καταλώσεως του οίνου ως και να άπαλλάσσωνται τούτου ώρισμένα περιοχαί τής χώρας.

Γ'. Φόρος καταναλώσεως Άκαθάρτου Πετρελαίου.

Άρθρον 4.

1. Αί κατά τας διατάξεις του ύπ' άριθ. 644)1937 Άναγκ. Νόμου «περί όρων πωλήσεως και χρησιμοποίησεως πετρελαίου έσωτερικής ή έξωτερικής καύσεως» και των εις έκτέλεσιν τούτου έκδοθέντων Βασιλικών Διαταγμάτων περιπτώσεις δι' ός επιτρέπεται ή χρήσις άκαθάρτου πετρελαίου ύπόκεινται

εις τήν καταβολήν του κατά τό άρθρον 6 του αύτου Άναγκ. Νόμου προβλεπομένου ειδικού τέλους.

2. Τής καταβολής του τέλους τούτου άπαλλάσσεται τό άκάθαρτον πετρέλαιον τό χρησιμοποιούμενον:

α) Εις εργοστάσια και εγκαταστάσεις διαθέτονα μηχανήματα παραγωγής άτμου χρησιμοποιούμενου δια κίνησιν μηχανών ή θέρμανσιν περιστροφικών κλιβάνων.

β) Εις κλιβάνους άρτοποιίας προς θέρμανσιν αυτών.

γ) Εις σκάφη προς παραγωγήν άτμου ως κινητηρίου δυνάμεως.

δ) Εις πάσαν χρήσιν μηχανών έσωτερικής καύσεως.

ε) Υπό των Δημοσίων, Δημοτικών, Κοινοτικών Άρχών ή άλλων όργανισμών προς καταπολέμησιν άκρίδων, κωνωποιδών, ασθνεϊών, ή δι' άλλην παραπλησίαν χρήσιν, ως και υπό Δημοσίων, Δημοτικών, Κοινοτικών, Έκκλησιαστικών καταστημάτων και Φιλανθρωπικών ιδρυμάτων δια πάσαν έτέραν προβλεπομένην χρήσιν.

στ) Εις εργοστάσια ιδρυθέντα ή ιδρυθησόμενα υπό του Υ. ρυπουργείου Άνοικοδομήσεως δια καύσιν κλιβάνων προς παραγωγήν προϊόντων όπτης άργίλου.

3. Αί διατάξεις του Άναγκ. Νόμου 644)1937 και των εις έκτέλεσιν τούτων έκδοθέντων Βασιλικών Διαταγμάτων, δι' ών έπετροπή ή χρήσις άκαθάρτου πετρελαίου, δέν εφαρμόζονται προκειμένου περί οίνοπνευματοποιείων β' κατηγορίας και άσβεστοποιείων, ως και επί των έπιχειρήσεων δι' ός, δι' άγορανομικών διατάξεων, έκδιδομένων βάσει του Νομοθετικού Διατάγματος 136)1946 «περί κυρώσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του από 10)5)46 Νομοθετικού Διατάγματος, περί άγορανομικού κώδικος» ως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, επιβάλλεται ή χρήσις στερεών καυσίμων και λιγνιτών έγχωρίου παραγωγής.

Δ'. Τέλη Κυκλοφορίας Αυτοκινήτων.

Άρθρον 5.

1. Δι' άποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου, έκδιδομένων προτάσει του Υπουργού των Οικονομικών και δημοσιευμένων δια τής Εφημερίδας τής Κυβερνήσεως, δύναται ν' άπαλλάσσονται έν όλω ή έν μέρει των τελών κυκλοφορίας αυτοκινήτων, ως και του προσθέτου ειδικού τέλους, επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσεως άνήκοντα κατά πλήρη κυριότητα εις αναπήρους πολέμου βαρείας άναπηρίας, έφ' όσον κατά γνωμοδότησιν τής Άνωτάτης του Στρατού Υγειονομικής Έπιτροπής, κρίνωνται άπαραίτητα δια τήν κίνησιν τούτων, χρησιμοποιούνται δε άποκλειστικώς και μόνον παρ' αυτών.

Όσαύτως δι' άποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου καθορίζονται αί προϋποθέσεις και οι όροι ύπ' ός θα χορηγείται ή άπαλλαγή, ως και ή διάρκεια ισχύος ταύτης.

2. Κυρούται αί κάτωθι πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου, άπαλλαγής από των τελών κυκλοφορίας αυτοκινήτων άνηκόντων εις αναπήρους πολέμου:

α) ή ύπ' άριθ. 1074 τής 22)12)1947,

β) ή ύπ' άριθ. 756 τής 29)7)1948,

γ) ή ύπ' άριθ. 1101 τής 17)12)1948,

δ) ή ύπ' άριθ. 124 τής 14)2)1949,

ε) ή ύπ' άριθ. 753 τής 1)9)1949,

στ) ή ύπ' άριθ. 955 τής 7)11)1949,

ζ) ή ύπ' άριθ. 116 τής 8)2)1950,

η) ή ύπ' άριθ. 394 τής 6)5)1950,

θ) ή ύπ' άριθ. 472 τής 2)6)1950,

ι) ή ύπ' άριθ. 493 τής 9)6)1950,

ια) ή ύπ' άριθ. 783 τής 12)8)1950 και

ιβ) ή ύπ' άριθ. 920 τής 29)9)1950.

Άρθρον 6.

1. Το έδάφιον γ' τής παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ύπ' άριθ. 1233)1938 Άναγκ. Νόμου, ως έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ως κάτωθι:

«γ' του ειδικού τούτου τέλους άπαλλάσσονται τά αυτοκίνητα περί ών αί παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 12 του παρόντος Νόμου, ως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως».

2. Αί παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 13 του Α.Ν. 1233)1938, «περί φορολογίας της κυκλοφορίας των παντός είδους ποδηλάτων και αυτοκινήτων», αντικαθίστανται ως εξής:

α). Απαλλάσσονται του τέλους επί τρεις μήνας από της είς το Κράτος εισαγωγής των τὰ επιβατικά αυτοκίνητα, τὰ δι' ιδιωτικήν χρῆσιν προσωρινῶς εισαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἀνήκοντα εἰς πρόσωπα κατοικοῦντα μονίμως ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

2. Τ' ἀνωτέρω δύναται νὰ κυκλοφορῶν ἐντὸς τῆς χώρας δι' ιδιωτικήν χρῆσιν ἐπὶ διάστημα μέχρις ἑξ̄ εἰσέτι μηνῶν ἀνευ πληρωμῆς τοῦ τέλους, ἐφ' ὅσον τύχῃσι τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. 3)1937 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν (περὶ καθορισμοῦ εἰδῶν παραδιδόμενων εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν ὑπὸ τοὺς ὅρους διαμετακομίσσεως κλπ.), προβλεπομένης παρατάσεως.

3. Τὰ μὴ ἐξαγόμενα κατὰ τὴν λήξιν τῶν ἐννέα μηνῶν θεωροῦνται ὡς ἐγχώρια καὶ δὲν δύναται νὰ κυκλοφορῶσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἂν μὴ πληρωθῇ τὸ ἀναλογῶν πρὸς τόσα δωδέκατα τοῦ ἀναλογῶντος εἰς ἓν ἔτος τέλους ποσόν, δι' ἑκάστον μῆνα παραμονῆς πέραν τοῦ ἐννεαμήνου καὶ μέχρι λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, λογιζομένου ὡς ἀκεραίου μηνὸς παντὸς τμήματος αὐτοῦ.

4. Ἡ πληρωμὴ τοῦ τέλους γίνεται κατὰ τὰς ἰσχύουσας, διὰ τὰ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κυκλοφοροῦντα αυτοκίνητα, διατάξεις.

5. Απαλλάσσονται τῆς καταβολῆς φόρου ὡς κάτοχοι αὐτοκινήτων ιδιωτικῆς χρήσεως οἱ ἐπαγγελματίαι αὐτοκινήτου κατὰ τὸ ἔτος 1930 ἐγγεγραμμένοι καὶ ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεως αὐτοκινήτιστῶν δι' αὐτοκίνητα τζίπ, ἐφ' ὅσον κατέχουν ἀδειαν ἐκφυμναστοῦ ὀδηγῶν αὐτοκινήτων ἐξομοιούμενοι φορολογικῶς με τοὺς κατόχους ἐπαγγελματίας αὐτοκινήτων ταξί.

Ἄρθρον 7.

Τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων, παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Μεταφορῶν, προκειμένης γνωμοδοτήσεως περὶ χαρακτηρισμοῦ αὐτοκινήτων ὡς δημοσίας ἢ ιδιωτικῆς χρήσεως ἢ ἐν γένει συζητήσεως θεμάτων σχέσιν ἔχοντων ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μετὰ τὴν φορολογίαν αὐτοκινήτων, μετέχει μετὰ ψήφου ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Οἰκονομικῶν Διευθυντῆς Μονοπωλίων καὶ Φόρων Καταναλώσεως, ἀναπληρούμενος ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Τμηματάρχου.

Ε'. Τέλη Παιγνίων.

Ἄρθρον 8.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ άρθρου 3 καὶ τῶν παραγράφων 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ άρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2155)1943 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τεχνικῶν, μικτῶν καὶ τυχηρῶν παιγνίων» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, αντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

«Οἱ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 258) 1936 Ἀναγκ. Νόμου, ἐπιτρέποντες εἰς καταστήματά, οἰκίας καὶ ἐν γένει κλειστοὺς χώρους τὴν λειτουργίαν μικτῶν καὶ τυχηρῶν παιγνίων ἐπὶ σκοπῷ οἰκονομικῆς ὠφελείας, ὡς καὶ οἱ ἐκμεταλλεῦόμενοι τὴν λειτουργίαν τῶν παιγνίων τούτων, ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς διώξεώς των, ὑπόκεινται διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφέρου, εἰς πρόστιμον μέχρι δραχμῶν εἴκοσι πέντε ἑκατομμυρίων (25.000.000) καὶ ἐν ὑποτροπῇ μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν ἑκατομμυρίων (100.000.000).

ΣΤ'. Φόρος Κέντρων Διασκεδάσεως.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ άρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 504) 1937 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκεδάσεως», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως καὶ διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 601)1948 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7.12.1947 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκεδάσεως καὶ πολυτελείας διατάξεων», καταργεῖται ὅσον ἀφορᾷ τὰ κέντρα διασκεδάσεως, χορευτικὰ κέντρα καὶ κοσμικὰ τα-

βέρνας, τὰ χαρακτηριζόμενα ὑπὸ τῶν οἰκειῶν Ἀγορανομικῶν Ἐπιτροπῶν ὡς πολυτελείας ἢ α' κατηγορίας, ὡς καὶ τὰ καμπαρέ, τὰ λειτουργοῦντα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, διὰ τὰ ὅποια δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 601)1948 Νομοθ. Διατάγματος.

2. Μετὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ άρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 504)1937 Ἀναγκ. Νόμου προστίθενται αἱ ἀκόλουθοι παράγραφοι 2, 3, 4 καὶ 5, τῶν μέχρι τοῦδε παραγράφων 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ άρθρου τούτου λαμβανουσῶν ἐφεξῆς τοὺς ἀριθμοὺς 6, 7, 8 καὶ 9.

α2. Προκειμένου περὶ κέντρων διασκεδάσεως, χορευτικῶν κέντρων καὶ κοσμικῶν ταβερνῶν, χαρακτηριζομένων ὑπὸ τῶν οἰκειῶν ἀγορανομικῶν ἐπιτροπῶν ὡς πολυτελείας ἢ α' κατηγορίας, καὶ καμπαρέ, λειτουργοῦντων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης, ὁ κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰδικὸς φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τὰ κατωτέρω καθοριζόμενα ποσοστὰ ἐάσει τῶν πραγματοποιηθέντων ἐξ ἐκάστου πελάτου εἰσπράξεων.

Ἡ ἐξ ἐκάστου πελάτου κατὰ μέσον ὄρον πραγματοποιημένη εἰσπραξίς ὑπολογίζεται κατὰ κατηγορίας κέντρων παρ' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν : α) Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Καπνοῦ Μονοπωλίων καὶ Φόρων Καταναλώσεως, ὡς Προέδρου, β) ἐνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ γ) ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς οἰκείας ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως, ὡς μελῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, προκειμένου νὰ καθορίσῃ τὴν ἀξίαν τῶν κατὰ μέσον ὄρον καταναλισκομένων παρ' ἐκάστου πελάτου εἰδῶν, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς ἰσχύουσας τιμὰς πωλήσεως τῶν εἰδῶν κατὰ κατηγορίας κέντρων, τὴν ἐμφάνισιν καὶ κίνησιν τούτων, τὴν κοινωνικὴν θέσιν τῶν πελατῶν, τὰς πραγματικὰς συνθήκας ὑφ' ἃς λειτουργοῦσι ταῦτα, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο στοιχεῖον δυνάμενον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν μόρφωσιν ὀρθῆς κρίσεως.

Ἐν περιπτώσει μεταβολῆς τῶν τιμῶν πωλήσεως τῶν εἰδῶν εἰς τὰ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον κέντρα, ὡς καὶ κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, δύναται ἢ κατὰ τ' ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ νὰ προβαίη εἰς τὸν ἐκ νέου καθορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν κατὰ μέσον ὄρον καταναλισκομένων παρ' ἐκάστου πελάτου εἰδῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, λαμβανόμεναι κατὰ πλειοψηφίαν, δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των.

3. Τὰ ποσὰ τοῦ φόρου διὰ τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 κέντρα καθορίζονται κατὰ κατηγορίας ὡς ἐξῆς :

α) Κέντρα διασκεδάσεως χορευτικὰ πολυτελείας, εἰς 2 χρησιμικοῦνται πρόσθετοι καλλιτέχναι (νοῦμερα), εἰς 7ο).

β) Καμπαρέ, λοιπὰ κέντρα διασκεδάσεως καὶ χορευτικὰ κέντρα πολυτελείας, ὡς καὶ κοσμικὰ ταβέρναι πολυτελείας, εἰς 4ο).

γ) Κέντρα διασκεδάσεως, χορευτικὰ κέντρα καὶ κοσμικὰ ταβέρναι α' κατηγορίας, εἰς 2ο).

4. Ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς παραγράφου 2 καθοριζομένου ποσοῦ μέσης κατὰ πελάτην καταναλώσεως καὶ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 3 φορολογικοῦ ποσοστοῦ προσδιορίζεται ὁ κατὰ πελάτην καὶ κατηγορίαν κέντρου φόρος, ὃν ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον οἱ διευθυνταὶ τῶν κέντρων τούτων. Ὁ φόρος οὗτος δύναται νὰ εἰσπράττεται κεχωρισμένως παρὰ τοῦ πελάτου ἢ νὰ συγχωνεύεται εἰς τὸ ἀντίτιμον τῶν καταναλισκομένων εἰδῶν.

5. Οἱ διευθυνταὶ τῶν κέντρων τῆς παραγράφου 2 ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν τῶν πελατῶν τῶν ἀναγραφῶσιν εὐκρινῶς, ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀτόμων δι' ἃ ἐκδίδεται ὁ λογαριασμὸς. Καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν, ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀτόμων καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου κατ' ἄτομον, προσδιορίζεται ὁ συνολικὸς καθ' ἡμέραν ὀφειλόμενος φόρος.

Ὁ φόρος οὗτος καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καθ' ἐκάστην ἐβδομάδα καὶ ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ταύτης, σὺν τῇ ὑποβολῇ εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἰκονομικὸν Ἐφο-

ρον δηλώσεως περιεχούσης τὰ στοιχεῖα θάσει τῶν ὁποίων προσδιορίσθη ὁ καταβληθεὶς φόρος.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐπιδόσεως δηλώσεως ἢ ἐπιδόσεως ἐκ-προθέσμου ἢ ἀνειλικρινούς τοιαύτης, ἐκδίδεται παρὰ τοῦ ἄρ-μοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου πρᾶξις καταλογισμοῦ, δι' ἧς, πλὴν τοῦ ἀναλογούντος φόρου, ἐπιβάλλεται καὶ πρόστιμον μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρι τοῦ διπλα-σίου».

3. Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ κυρουμένου ὑπ' ἀριθ. 1524)1950 Ἀναγκ. Νόμου καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ἢ δὲ ἰσχύς τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου τιθεμένων διατάξεων ἀρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1951.

Ζ'. Καταργήσεις καὶ συγχωνεύσεις Φορολογιῶν.

Ἄρθρον 10.

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1951 καταργοῦνται :

α) Ὁ δυνάμει τοῦ νόμου ΓΦΛΖ)1910 «περὶ φόρου κατα-ναλώσεως ἀσετυλίνης καὶ ἄλλων φωτιστικῶν οὐσιῶν», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐπιβαλλό-μενος φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ φωταερίου.

β) Ὁ δυνάμει τοῦ νόμου ΓΧΜΔ)1910, «περὶ φορολογίας τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους καταναλισκομένων πυρίτιδος, ἐκρη-κτικῶν ὑλῶν καὶ σφαιριδίων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐπιβαλλόμενος φόρος κατανα-λώσεως ἐπὶ τῆς πυρίτιδος, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ σφαιριδίων, εἴτε ταῦτα εἰσάγονται ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἴτε παράγονται ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

Αἱ τυχόν κατεχόμενα ἐνσημοὶ ταινίαι φορολογίας πυρίτι-δος, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ σφαιριδίων καὶ μὴ χρησιμοποιοῦ-μενὰ μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἐπιστρέφονται.

γ) Τὰ δυνάμει τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 258)1936 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ τυχηρῶν καὶ μὴ παιγνίων δια-τάξεων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μετα-γενεστέρως, ἐπιβαλλόμενα τέλη ἐπὶ τῶν κέντρων ἐν οἷς λει-τουροῦσι τεχνικὰ παίγνια.

Διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1950—1951 τὰ τέλη τεχνικῶν παιγνίων περιορίζονται εἰς τὸ ἡμίτυ (1)2).

δ) Ὁ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 666)1937 «περὶ φο-ρολογίας τῶν τουριστικῶν Ξενοδοχείων καὶ Ζαχαροπλασειῶν πολυτελείας» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μετα-γενεστέρως, ἐπιβαλλόμενος φόρος ἐπὶ τῶν ἐφοικῶν τῶν του-ριστικῶν Ξενοδοχείων.

ε) Ὁ δυνάμει τοῦ Α. Ν. 794)1937 «περὶ φόρου καταναλώ-σεως τοῦ ἀνθρακασβεστίου» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνε-πληρώθη μεταγενεστέρως, ἐπιβαλλόμενος φόρος καταναλώ-σεως ἐπὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι παραγομένου ἢ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένου ἀνθρακασβεστίου, καὶ

στ) Τὰ δυνάμει τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3 τοῦ Α. Ν. 1233)1938 «περὶ φορολογίας τῆς κυκλοφορίας τῶν παντὸς εἶδους ποδη-λάτων καὶ αὐτοκινήτων», ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπλη-ρώθησαν μεταγενεστέρως, ἐπιβαλλόμενα τέλη κυκλοφορίας ἐπὶ τῶν ποδηλάτων (ποδοκινήτων).

Διὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1950)1951 τὰ τέλη κυκλοφορίας ποδη-λάτων περιορίζονται εἰς τὸ ἡμίτυ (1)2).

Ἄρθρον 11.

1. Προκειμένου περὶ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ὀρίζεται εἰς 5 ο)ο.

Ἐξαιρεῖται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἡ ἀξία τοῦ ἠλε-κτρικοῦ ρεύματος τοῦ προοριζομένου διὰ βιομηχανικὴν καὶ γε-ωργικὴν χρῆσιν ἢ ἔλξιν.

Προκειμένου περὶ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος παρεχομένου ὑπὸ τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ἐξακο-λουθεῖ ἐπιβαλλόμενος ὁ φόρος 5 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἠλε-κτρικοῦ ρεύματος, ἐντασσόμενος εἰς τὸν φόρον κύκλου ἐργα-σιῶν.

2. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τὰ ἀκαθά-ριστα ἔσοδα τὰ προερχόμενα ἐκ παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ φωταερίου εἰς κατοικίας τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων ξένων κρατῶν τῶν διαπεπιστευμένων ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τῷ ὄρω τῆς ἀμοιβαιότητος. Ἡ ἀπαλλαγὴ παρέχεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ διατάξεις α) τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ἀπὸ 31.5.1919 Β. Δ)τος «περὶ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου» καὶ αἱ παράγρ. 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ αὐτοῦ Β.Δ. ὡς ἀντι-κατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ Α. Ν. 209)1936, β) ἡ πα-ράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου, γ) ὁ Α. Ν. 858)1946 περὶ τοῦ τέλους εἰσιτη-ριῶν ἐπιβατῶν μεταφερομένων δι' ἀεροπλάνου καταργούμενα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1951 ἐξακολουθοῦσι ἐφαρμοζόμενα ἐπὶ τῶν μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1950, μεταφορῶν προσώπων διὰ σιδηροδρόμου, αὐτοκινήτου, τροχιοδρόμου, πλωτοῦ μέσου καὶ ἀεροπλάνου.

2. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1951 καταργοῦνται τὰ κάτωθι τέλη α) Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 23 παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ Α. Ν. 1086)1946 τέλη τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων εἰσπράξεων τῶν δι' αὐτοκινήτων μεταφορῶν 1 ο)ο ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ δαπανῶν ἐλέγχου τῶν δι' αὐτοκινήτων μεταφορῶν καὶ 2 ο)ο ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

β) Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. 3464)1928 τέλος 5 ο)ο τὸ ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηριῶν τῶν δι' αὐτοκινή-των ἀστικῶν συγκοινωνιῶν ὑπὲρ τοῦ Ὄργανισμοῦ ἐλέγχου τῶν δι' αὐτοκινήτων συγκοινωνιῶν καὶ διατιθέμενον κατὰ τὰς δια-τάξεις τοῦ Α. Ν. 644)1945 καὶ τῶν Νόμων 1945)1938 καὶ 817)1943.

γ) Τὸ κατὰ τὰ Ν. Δ. 1162)1942 καὶ 1815)1942 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 555)1949 πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου τέλος 3.5 ο)ο τὸ ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηριῶν τῶν πλωτῶν μέσων ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου καὶ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Φυματικῶν Ἐργατῶν Θαλάσσης καὶ,

δ) Οἰοσδήποτε ἕτερος πρόσθετος φόρος, δικαίωμα, τέλος, εἰσφορά κλπ. ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπὲρ οἰωνδήποτε τρίτων ἐπὶ τῶν εἰσιτηριῶν μεταφορᾶς προσώπων δι' ἀεροπλάνου, πλωτοῦ μέσου, καὶ αὐτοκινήτου ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατά-ξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου 1.

Ἄρθρον 13.

1. Ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1951 καὶ ἐφεξῆς ἀκαθάρι-στων σόδων τῶν μεταφορικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν προερχομέ-νων ἐκ τῆς μεταφορᾶς προσώπων ἐντὸς τῆς Χώρας δι' ἀερο-πλάνων, πλωτοῦ μέσου, σιδηροδρόμου, τροχιοδρόμου καὶ αὐτο-κινήτου ἐπιβάλλεται φόρος κύκλου ἐργασιῶν τοῦ Α. Ν. 660) 1937 ὀριζόμενος εἰς 6 ο)ο.

Προκειμένου περὶ μεταφορᾶς προσώπων, ἐνεργουμένης ὑπὸ τῶν ἠλεκτρικῶν σιδηροδρόμων τῆς Ἀωννύμου Ἐταιρίας Ἑλ-ληνικοῦ Ἡλεκτρικοῦ Σιδηροδρόμου καὶ ὑπὸ τῶν τροχιοδρόμων καὶ αὐτοκινήτων τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρίας Μεταφορῶν ἐξακολουθεῖ ἐπιβαλλόμενος ὁ φόρος 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν εἰσιτηριῶν, ἐντασσόμενος εἰς τὸν φόρον κύκλου ἐργασιῶν.

Μετὰ τοῦ φόρου τοῦ παρόντος ἄρθρου συμβεβαιοῦται καὶ συνεἰσπράττεται φόρος 3 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκ τῆς μεταφορᾶς προσώπων ἐντὸς τῆς Χώρας διὰ πλωτῶν μέσων ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου καὶ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Φυματικῶν Ἐργατῶν Θαλάσσης ἀποδι-δόμενος κατὰ τὰ 6)7 αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶτον καὶ κατὰ τὸ ὑπό-λοιπον 1)7 εἰς τὸ δεύτερον.

2. Ὡς ἀκαθάριστα ἔσοδα τῆς μεταφορικῆς ἐπιχειρήσεως λογίζονται τὸ ἀντίτιμον τῆς μεταφορᾶς τοῦ προσώπου καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς διατροφῆς, ἐφ' ἔσον τοῦτο περιλαμβάνεται εἰς τὴν τιμὴν τοῦ εἰσιτηρίου. Δὲν συνυπολογίζονται εἰς τὰ ὑπο-κειμένα εἰς τὸν φόρον ποσὰ τὰ κόμιστρα ἢ ναῦλα διὰ τὴν μετα-φορᾶν τῶν ἀποσκευῶν.

3. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τὰ προερχόμενα ἐξ εἰσιτηριῶν διὰ τὴν μεταφορᾶν δι' οἰωνδήποτε μεταφορικοῦ μέσου : α) τῶν μελῶν τοῦ Διπλωματικοῦ Σώμα-τος καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, β) τοῦ προσωπι-κοῦ τῶν Πρεσβειῶν καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, γ) τῶν μελῶν τῶν ξένων ἀποστολῶν καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκο-γενειῶν αὐτῶν, καὶ δ) τοῦ προσωπικοῦ τῶν ξένων ἀποστολῶν.

4. Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα ἐκ μετα-φορᾶς προσώπων διὰ τὰξὶ καὶ ἀγοραίων αὐτοκινήτων (μὴ λεωφορείων) ὡς καὶ διὰ πλωτῶν μέσων ὀλικῆς χωρητικότη-τος οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 50 κῶρων.

5. Ὑπόχρεως πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου τοῦ παρόντος νόμου τυγχάνει ἡ μεταφορικὴ ἐπιχειρήσις.

Ἐπὶ ἐκτάκτου καὶ ἐραγυπροθέστου ναυλωτέως ἀεροπλάνων, πλωτῶν μέσων ἢ αὐτοκινήτων πρὸς μεταφορὰν προσώπων, ἀλληλεγγύως ὑπόχρεως διὰ τὴν δήλωσιν καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου τυγχάνει ὁ ναυλωτὴς καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ μεταφορικοῦ μέσου.

Ἐπὶ μεταφορᾷ προσώπων διὰ μικρῶν πλοίων μὴ πρακτορευομένων ἢ μὴ ἐκτελούντων τακτικὴν συγκοινωνίαν ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ἐσόδων ἐπὶ τῆς ἀναλαμβανομένης μεταφορᾷ αὐτῶν καταβάλλεται: ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου διὰ δηλώσεώς του εἰς τὴν Τελωνειακὴν Ἀρχήν, ἀπαγορευμένου τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου πρὸ τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρισθησόμενα.

6. Προκειμένου περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐσόδων ἐκ τῆς μεταφορᾷ προσώπων δι' αὐτοκινήτων ἐντεταγμένων εἰς Κοινὰ Ταμεία ὑπόχρεως πρὸς δήλωσιν καὶ καταβολὴν αὐτοῦ τυγχάνει ὁ διαχειριστὴς τοῦ Κοινοῦ Ταμείου, μεθ' οὗ εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιαιρέτως οἱ ἰδιοκτῆται τῶν αὐτοκινήτων τούτων.

7. Ἡ παροχὴ εἰς τὸν ἐπιβάτην εἰσιτηρίου ὑπὸ τῶν μεταφορικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθίσταται ὑποχρεωτική.

8. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται α) ὁ φόρος τοῦ παρόντος Νόμου νὰ βεβαιῶται καὶ νὰ εἰσπράττεται βάσει τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως διατιθεμένων εἰσιτηρίων, προκαταβολικῶς ἢ μετὰ τὴν εἰς τοὺς ἐπιβάτας διάθεσιν τῶν εἰσιτηρίων. β) νὰ θεωρηθῇ ὑποχρέωσις ὅλων ἢ τινῶν ἐκ τῶν μεταφορικῶν ἐπιχειρήσεων ὅπως χρησιμοποιῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰσιτήρια διατιθέμενα εἰς αὐτὰς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ καταβολῇ εἰς αὐτὸ τοῦ προσήκοντος ποσοῦ, πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἐκδόσεως κλπ. τῶν εἰσιτηρίων. γ) νὰ ἀνατεθῇ εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ εἰς ὀργανισμοὺς ἢ ἐκδοσις καὶ ἡ διάθεσις τῶν εἰσιτηρίων εἰς τὰς μεταφορικὰς ἐπιχειρήσεις ἐπὶ τῇ εἰσπράξει ἐξ αὐτῶν, διὰ λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου τοῦ προσήκοντος ποσοῦ διὰ τὰς δαπάνας ἐκδόσεως κλπ. τῶν εἰσιτηρίων καὶ τοῦ φόρου τοῦ ἀναλογούντος ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων, καθοριζομένης συγχρόνως τῆς εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον ἢ τὸν ὀργανισμὸν παρατεταμένης ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην, τῶν διβλίων καὶ στοιχείων ἅτινα δέον τοῦτο νὰ τηρῇ, τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρόνου ἀποδόσεως ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ Δημόσιον τῶν εἰσπραχθέντων διὰ λογαριασμῶν του ποσῶν, τοῦ τρόπου καὶ τῶν ὀργάνων ἐλέγχου τοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ ὀργανισμοῦ καὶ δ) ἐν γένει νὰ καθορισθῇ πᾶν ἕτερον ζήτημα σχετικὸν μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

9. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. Δ. 578)1948 «περὶ τηρήσεως διβλίων ὑπὸ τῶν ἐπιτηδευματιῶν» καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α. Ν. 810)1948 «περὶ συγκεντρώσεως φορολογικῶν στοιχείων» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ παραδόσεων τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1951 καὶ ἐφεξῆς ἀπαιτητῶν ἀσφαλιστρῶν καὶ δικαιωμάτων πάσης φύσεως καταργεῖται ὁ φόρος τοῦ Ν. 2194)1920 ὡς ἰσχύει.

2. Ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1951 καὶ ἐφεξῆς ἀπαιτητῶν ἀσφαλιστρῶν καὶ πάσης φύσεως δικαιωμάτων παρομαρτούντων τῇ ἀσφαλιστικῇ συμβάσει ἐπιβάλλεται φόρος κύκλου ἐργασιῶν τοῦ Α. Ν. 660)1937 ὁριζόμενος α) εἰς 10 ο)ο ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ 3 ο)ο ὑπὲρ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστρῶν κλάδου πυρός, β) 2 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστρῶν κλάδου ζωῆς καὶ γ) 5 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστρῶν τῶν λοιπῶν κλάδων.

3. Ὑπόχρεως εἰς τὸν φόρον τυγχάνει α) ἡ μὲν ἡμεδαπὴ ἀσφαλιστικὴ ἐπιχειρήσις διὰ τὸ σύνολον τῶν ἀσφαλιστρῶν καὶ δικαιωμάτων, β) ἡ δὲ ἀλλοδαπὴ ἀσφαλιστικὴ ἐπιχειρήσις διὰ τὸ ποσὸν τῶν ἀσφαλιστρῶν καὶ δικαιωμάτων ἐξ ἀσφαλειῶν ὅλων τῶν κλάδων τῶν ἐν Ἑλλάδι κατοικούντων ἢ διαμενόντων.

Ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνος διὰ τὸν φόρον τυγχάνει καὶ ὁ πράκτωρ ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀλλοδαπῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως.

4. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τὰ ἀσφάλιστρα κλάδων μεταφορῶν τὰ ἀφορόντα ἀσφαλίσεις σκαφῶν καὶ ἐμπορευμάτων εἰσαγομένων εἰς τὴν χώραν ἢ ἐξαγομένων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐκ τῶν ὑφισταμένων, βάσει τῆς περιπτώσεως 3 τοῦ ἐδαφ. δ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4328)1929 «περὶ συστάσεως Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους» ὡς ἀντικατεστήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 754)1937 καὶ ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Α. Ν. 1449)1938, δέκα τριῶν (13) θέσεων φυλάκων ἐργαστασιῶν παραγωγῆς ἀνδρακασβεστίου, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, βύνης καὶ ζύθου, καταργοῦνται αἱ ἐννέα (9) τῶν ὑπολοίπων τεσσάρων (4) διατηρουμένων διὰ τὰ ἐργαστασια παραγωγῆς βύνης καὶ ζύθου.

2. Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες, ἐπὶ πλέον τοῦ διατηρουμένου ἀριθμοῦ τεσσάρων θέσεων, φυλάκες, μετατάσσονται ἀναλόγως τῶν τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν εἰς κενὰς θέσεις τοῦ ὑπαλληλικοῦ ἢ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῶν περιφερειακῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ'. Κύρωσις Πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 16.

1. Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. 1108 τῆς 21.12.1948 καὶ 808 τῆς 22.9.1949 πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δι' ὧν ὠρίσθη ἡ ἀξία τῶν μετὰ τῶν εἰσιτηρίων δημοσίων θεαμάτων διατιθεμένων εἰδικῶν δελτίων ἐράνου ὑπὲρ Προνοίας Βορείων Ἐπαρχιῶν Ἑλλάδος.

2. Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. 17 τῆς 18.1.1950 καὶ 895 τῆς 22.9.1950 πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δι' ὧν ἐνεκρίθη ἐκπτώσις ποσοῦ δρχ. 250 κατὰ εἰσιτήριο κληματογράφων ἐφ' ὧν δὲν θὰ ὑπολογίζεται φόρος δημοσίων θεαμάτων, ἐφαρμόζονται δ' αὐταὶ ἀπὸ τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν Θεάτρων (Πρόζας καὶ Μουσικῶν).

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1950 πλὴν τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ὄριστα ἐν αὐτῷ, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον δεῦτερον.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰανουαρίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰανουαρίου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1950 Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐταιρείας Διαχειρίσεως τῶν εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου Κρέους Ὑπεργύων Προσόδων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπ' ἀριθ. 1606)1950 Νόμον «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1523)1950 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατά-

ξων άφρωσών την διαχείρισιν των Μονοπωλιακών ειδών και λοιπών Υπεργύων Προσόδων».

Εγκρίνομεν καθ' όλας αυτής τας διατάξεις την έξ έννά (9) άρθρων μεταξύ του Υπουργού των Οικονομικών και της Εταιρείας Διαχείρισεως των εις την Υπηρεσίαν του Ελληνικού Δημοσίου Χρέους Υπεργύων Προσόδων Σύμβασιν, συνολογηθεύσαν έν Αθήναις τη 30η Δεκεμβρίου 1950. ής τό κείμενον έχει ως έπεται :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ

του Υπουργού των Οικονομικών
και της

Εταιρείας Διαχείρισεως των εις την Υπηρεσίαν

του Ελληνικού Δημοσίου Χρέους Υπεργύων Προσόδων.

Έν Αθήναις σήμερα την 30ην Δεκεμβρίου 1950 ο κ. Στέφανος Κωστόπουλος, Υπουργός των Οικονομικών, ενεργών ως αντιπρόσωπος του Δημοσίου, και ο κ. Αλέξανδρος Ζαΐρης, Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της, δυνάμει του από 27 Οκτωβρίου 1887 Β. Διατάγματος, ιδρυθείσης Εταιρείας Διαχείρισεως των Μονοπωλίων της Ελλάδος, λαβούσης δυνάμει του από 27 Φεβρουαρίου 1898 Καταστατικού αυτής του κυρωθέντος διά του από 28 Ιουλίου 1898 Β. Διατάγματος, την έπωνυμίαν «Εταιρεία Διαχείρισεως των εις την Υπηρεσίαν του Ελληνικού Δημοσίου Χρέους Υπεργύων Προσόδων», εξουσιοδοτημένος προσηκόντως διά της από 29 Δεκεμβρίου 1950 αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας ταύτης, ονομαζομένης εις τό έξής Εταιρεία.

Έχοντες ύπ' όψιν :

1) Την από 29 Αυγούστου 1936 Σύμβασιν, κυρωθείσαν διά του από 30 Αυγούστου 1936 Διατάγματος, διά της οποίας άνετέθη ύπό του Ελληνικού Δημοσίου εις την Εταιρείαν ταύτην ή διαχείρισις των Μονοπωλιακών Ειδών και λοιπών Υπεργύων Προσόδων διά χρονικόν διάστημα μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1951, παραταθέν άκολούθως μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1957 διά της από 7 Απριλίου 1938 νεωτέρας Συμβάσεως, επί τη καθοριζομένη διά των άρθρων 38 και 39 μικτή άμοιβή, της οποίας τό κοινύλιον των Μεταφορικών Εξόδων των Μονοπωλιακών Ειδών ηύξημεύτο εις τας περιπτώσεις μεταβολής του έπισήμου τιμαρίθμου κόστους ζωής κατά τό ειδικότερον έν άρθρω 42 της αυτής Συμβάσεως οριζόμενα.

2) Την από 25 Νοεμβρίου 1941 μεταξύ Δημοσίου και της Εταιρείας Σύμβασιν, κυρωθείσαν διά του από 4 Δεκεμβρίου 1941 Διατάγματος, διατηρηθέντος έν ισχύϊ δυνάμει του ΣΤ' 1946 Ψηφίσματος, δι' ής άνεστάλη ή ισχύς του άρθρου 42 της ως άνω από 29 Αυγούστου 1936 Συμβάσεως, (από 1ης Απριλίου 1941 και καθ' όλον τό διάστημα καθ' ό θά διαρκή ή παρούσα διεθνής έμπόλεμος κατάστασις και μέχρι της επαναλήψεως κανονικής λειτουργίας των μεταφορών και άνελλιπούς εκδόσεως τιμαρίθμου κόστους ζωής), και καθωρίσθη ότι άπαντα αι δαπάναι διαχείρισεως των Μονοπωλιακών Ειδών θά καταβάλλονται εκ των υπεργύων εισπράξεων κατά τά έν τη Συμβάσει του έτους 1941 οριζόμενα.

3) Τας διατάξεις του άρθρου πρώτου του ύπ' αριθ. 1606) 1950 Νόμου «περί κυρώσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Α. Ν. 1523) 1950 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων άφρωσών την διαχείρισιν των Μονοπωλιακών Ειδών και λοιπών Υπεργύων Προσόδων», διά του οποίου εξουσιοδοτείται ο Υπουργός των Οικονομικών όπως, διά Συμβάσεως συναφθησομένης μετά της Εταιρείας Διαχείρισεως Υπεργύων Προσόδων, τροποποιήση την μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Εταιρείας ταύτης Σύμβασιν της 29 Αυγούστου 1936, ως αυτή τροποποιηθείσα ισχύει, διά τό μέχρι της λήξεως της διάρκειας της χρονικόν διάστημα, ήτοι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1957, άναπροσαρμοζομένης και της σήμερα ισχύούσης άμοιβής κατ' ανώτατον όριον βάσει του συντελεστού της μεταλλικής δραχμής κατά την ύπογραφήν της Συμβάσεως, συνολογήσαν τά ακόλουθα :

Άρθρον 1.

1. Τά άρθρα 38, 39, 40 και 41 της από 29 Αυγούστου

1936 Συμβάσεως μεταξύ Δημοσίου και Εταιρείας, και τά άρθρα 1, 2, 3 και 5 της από 25 Νοεμβρίου 1941 μεταξύ των αυτόν Συμβαλλομένων Συμβάσεως καταργούνται.

Επίσης καταργείται τό άρθρον 42 της Συμβάσεως της 29 Αυγούστου 1936, πλην των διατάξεων των άφρωσών την συγκρότησιν της ύπ' αυτού προβλεπομένης Επιτροπής, την ένόπιον αυτής διαδικασίαν και τ' άποτελέσματα των αποφάσεών της.

2. Έφεξής ή διαχείρισις έν γένει των Υπεργύων Προσόδων ενεργείται κατά τας διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως, των μη καταργουμένων άρθρων των προαναφερθεισών Συμβάσεων και των μεταξύ των αυτόν Συμβαλλομένων ύφισταμένων λοιπών Συμβάσεων, έφ' όσον δέν αντίκεινται εις τας διατάξεις της παρούσης.

3. Τά έξοδα έν γένει, τά αναγκαιούντα τη Εταιρεία διά την εκτέλεσιν των συμβεβηκτών ύποχρεώσεών της, καταβάλλονται παρ' αυτής εκ των υπεργύων εισπράξεων, εκ των οποίων παρακρατεί ή Εταιρεία και την κατά τό άρθρον 4 της παρούσης άμοιβήν αυτής. Τά έξοδα ταύτα αναγράφονται εις τούς οικείους λογαριασμούς κατά κατηγορίας ως κάτωθι :

Κατηγορία Α' Μεταφορικά έξοδα των Μονοπωλιακών Ειδών άλατος, πετρελαίου, πυρείων και παιγνιοχάρτων.

Κατηγορία Β'. Γενικά Έξοδα, ή δικαιολόγησις των οποίων στηρίζεται εις διατάξεις: α) Νόμων ή Διαταγμάτων, β) αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου, γ) αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών, δ) συλλογικών συμβάσεων, ε) αποφάσεων έτέρων Υπουργών ή Διοικητικών Αρχών έν γένει ή νομίμως συνεστημένων Επιτροπών, μετ' άποδοχήν του Υπουργού των Οικονομικών, στ) των Έπιτελικών Κανονισμών Προσωπικού της Εταιρείας των εγκατεκρινόμενων ύπό του Υπουργού των Οικονομικών και ζ) εις δικαστικάς αποφάσεις μεθ' έκουσίαν ή άναγκαστικήν παρέμβασιν του Δημοσίου εκδιδομένας. Είς την περίπτωσιν ταύτην περιλαμβάνονται και τά έν παραγράφω 6 έδαφ. ε' του άρθρου 3 της παρούσης θέματα.

Κατηγορία Γ'. Λοιπά Γενικά Έξοδα.

4. Διά λόγους λογιστικής τάξεως τά Μεταφορικά Έξοδα των Μονοπωλιακών Ειδών βαρύνουσι τας εκ τούτων εισπράξεις, τά δε Γενικά Έξοδα Β' και Γ' Κατηγοριών και ή άμοιβή της Εταιρείας, καταβαλλομένη εις δώδεκα ίσας μηνιαίας δόσεις, τας λοιπάς Υπεργύους Προσόδους.

Άρθρον 2.

1. Τά Μεταφορικά και τά Έργατικά Έξοδα τά καταβαλλόμενα διά την παραλαβήν, μεταφοράν και αποθήκευσιν των Μονοπωλιακών Ειδών, άλατος, πετρελαίου, πυρείων και παιγνιοχάρτων, ελέγχονται άπολογιστικώς ως έν άρθρω 5 ορίζεται.

Τά Γενικά Έξοδα Β' Κατηγορίας ελέγχονται πρὸς διαπίστωσιν της έπακριβοῦς εφαρμογής των εκάστοτε ισχυουσών σχετικών διατάξεων.

Τά τυχόν επί πλέον των νομίμων καταβαλλόμενα Γενικά Έξοδα της Κατηγορίας ταύτης βαρύνουσι την άμοιβήν της Εταιρείας.

Είς την κατηγορίαν ταύτην ένδεικτικώς υπάγονται :

Α' Άποδοχαί Προσωπικού.

1) Μισθολόγιον και άμοιβαι έν γένει Προσωπικού

2) Προικοδότησις Ταμείου Συντάξεων

3) Προικοδότησις Ταμείου Προνοίας

4) Είσφορά έργοδότη εις Ι. Κ. Α.

5) Είσφορά εις Ταμείον Άνεργίας

6) Είσφορά εις Έργατικήν Έστίαν

Β' Αποζημιώσεις Μελών Διοικητικού Συμβουλίου προσεφρόντων πραγματικώς υπηρεσίας πέραν των συνήθων.

Γ' Έξοδα Έλέγχου και Επιτροπών.

Δ' Ταχυδρομικά και Τηλεγραφικά άλληλογραφίας και άποστολής δεμάτων Ένσήμων.

Ε' Μισθώματα βάσει ένοικισταίου.

ΣΤ' Πυροσβεστήρες.

3. Τά λοιπά Γενικά Έξοδα Γ' Κατηγορίας ελέγχονται άπολογιστικώς ως έν άρθρω 5 ορίζεται.

Είς την Κατηγορίαν ταύτην ενδεικτικῶς υπάγονται:

- 1) Ἐπισκευαὶ Ἀποθηκῶν
- 2) Δικαστικὰ Ἐξόδα
- 3) Σάκκοι ἄλατος
- 4) Ἐξόδα Ἐπιθεωρήσεως
- 5) Ἐξόδα Ἐνσήμων
- 6) Δαπάναι ἐμβασμάτων
- 7) Ἐξόδα ἀποθηκῶν
- 8) Ἐπισκευαὶ ἔργων μεταφορᾶς καὶ φορτώσεως ἐν Ἀλυκαίς
- 9) Μισθώματα μὴ ἐνοικιοστασιακὰ

Ἄρθρον 3.

Εἰδικώτερον διὰ τὰς κάτωθι περιπτώσεις Γενικῶν Ἐξόδων Β' καὶ Γ' Κατηγοριῶν ὀρίζονται τὰ ἑξῆς:

1. Τηρεῖται ἴδιος λογαριασμός τοῦ διὰ χρημάτων τοῦ Δημοσίου ἀγοραζομένου καὶ μὴ ἀναλισκομένου κατὰ τὴν διάρκειαν ἐτησίως διαχειρίσεως παντὸς εἴδους ὑλικοῦ ἀναγκαίου διὰ τὴν συσκευασίαν, μεταφορὰν καὶ φόρτωσιν τῶν Μονοπωλιακῶν εἰδῶν. Τὸ ὑλικὸν τοῦτο, ὅταν καταστῇ διὰ τῆς χρήσεως ἀχρηστον δι' ὃν σκοπὸν προορίζεται, ἐκποιεῖται ἢ διατίθεται ἢ καταστρέφεται, μερίμνη τῆς Ἐταιρείας κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀριζόμενα.

2. Τηρεῖται ἐπίσης ἴδιος λογαριασμός τῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσεων ὡς καὶ τῶν ἐν ταῖς Ἀλυκαίς διὰ χρημάτων τοῦ Δημοσίου ἐκτελουμένων ἔργων καὶ τῆς ἐπισκευῆς αὐτῶν. Ὁ λογαριασμός οὗτος δὲν δύναται, ἀνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ἐπιβαρύνεται κατ' ἔτος μὲ ποσὸν μείζον τῶν Δρχ. 40.000.000. Ἐκτέλεισις ἔργων ἐν Ἀλυκαίς καὶ ἀγορὰ ὑλικοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν ἀξίας μείζονας τῶν 10.000.000 Δρχ. δὲν ἐνεργεῖται ἀνευ προχείρου μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἡ παραλαβὴ τῶν ἔργων ἢ ὑλικῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ Τελωνοῦ τῆς περιφέρειας, ἐξ ἐνός ἀντιπροσώπου τῆς Ἐταιρείας καὶ ἐκ τοῦ Ἐπιτηρητοῦ τῆς οἰκίας Ἀλυκῆς, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

3. Αἱ ἀποσβέσεις τῶν δι' ἰδίων χρημάτων τῆς Ἐταιρείας ἐκτελουμένων ἢ ἐπισκευαζομένων ἔργων φορτώσεως ἐν ταῖς Ἀλυκαίς καὶ λοιπῶν ἐγκαταστάσεων, αἱ βαρύνουσαι τὰ Γενικὰ Ἐξόδα τῆς Ἐταιρείας, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν Δρχ. 30.000.000 ἐτησίως, οὐδ' ἀναγνωρίζονται εἰς ποσοστὸν μείζον τῶν 14 ο) ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

4. Διὰ τὰς ἐπισκευὰς τῶν ὡς ἀποθηκῶν τοῦ Μονοπωλίου χρησιμοποιοῦμένων ἀκινήτων τῆς Ἐταιρείας καὶ τῶν τρίτων ὀρίζεται ποσὸν μέχρι Δρχ. 50.000.000 ἐτησίως. Ἐπιτρέπεται ὑπερβάσις τοῦ ποσοῦ τούτου ἀλλὰ μόνον κατόπιν προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπισκευῆς τῶν ἀκινήτων καὶ ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη βεβαιοῦνται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομομηχανικοῦ ἢ τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν. Ὡς ἐπισκευὴ νοεῖται ἡ ἀναγκαία τοιαύτη ἀποκλειομένης τῆς ἐπωφελοῦς ἢ πολυτελοῦς. Αἱ ἐπισκευαὶ ἐκτελοῦνται εἴτε διὰ προχείρου μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ, εἴτε δι' αὐτεπιστάσις τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἠθελον κρίνει συμφερωτέραν διὰ τὸ Δημόσιον τὴν τοιαύτην ἐκτέλεσιν. Ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ἀρχῶν ἐνεργεῖται καὶ ἡ παραλαβὴ τῶν ἔργων.

5. Ρητῶς συμφωνεῖται ὅτι τὸ Δημόσιον δὲν θὰ ἐπιβαρύνεται ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρουσίας μὲ δαπάνας ἀγορᾶς ἢ ἀποσβέσεως τῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν τῶν Γραφείων τῆς Ἐταιρείας.

6. Διευκρινίζεται ὅτι αἱ Δαπάναι, αἱ μὴ σχετιζόμεναι ἀμέσως μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνατεθειμένου εἰς τὴν Ἐταιρείαν ἔργου, δὲν θὰ βαρύνωσι τὸ Δημόσιον. Ὡς τοιαῦτα: εἰδικώτερον ὀρίζονται:

- α) αἱ δαπάναι δημοσιεύσεως τῶν Ἰσολογισμῶν τῆς Ἐταιρείας,
- β) αἱ δαπάναι ἐπισκευῆς τῶν ἔργων ἐν ταῖς Ἀλυκαίς ἐνθα ὑπάρχουσι ἐργολάβοι φορτώσεως ἄλατος,
- γ) αἱ δαπάναι καλλιεργείας τοῦ κήπου,
- δ) τὰ πρὸς τὸ Χρηματιστήριον Ἀξιῶν καταβαλλόμενα ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας δικαιώματα,

ε) ὁ φόρος ΣΤ' Κατηγορίας τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐταιρείας καὶ αἱ λοιπαὶ κατὰ νόμον ἐπιβαλλόμεναι ἐπιβαρύνσεις τῶν μισθωτῶν αὐτῆς,

στ) τὰ ἔξοδα κινήσεως τοῦ Προσωπικοῦ ἀπὸ τῆς κατοικίας αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ τὰνάπαλιν.

7. Ἡ Ἐταιρεία δὲν δύναται ν' ἀναθέτῃ εἰς ἐργολάβους τὴν ἐκ τῶν σωρῶν μεταφορὰν τοῦ ἄλατος εἰς τὸν τόπον φορτώσεως αὐτοῦ ἀνευ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου θὰ ὑπέκειται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἰσχύουσα σήμερον ἐκ βραχ. 5.500.000 ἐτησία ἀμοιβὴ τῆς Ἐταιρείας, ἀναπροσαρμοζομένη κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 1523)1950 ὡς ἐκυρώθη, ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1606)1950 Νόμου, ὀρίζεται εἰς δρχ. ἐν δισεκατομμύριον διακόσια ἑκατομμύρια (1.200.000.000) ἐτησίως.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀμοιβὴ βαρύνεται διὰ τῶν ἀναλογούντων εἰς ταύτην τελῶν χαρτοσήμου, κρατήσεων Μ.Τ.Π.Υ. καὶ τῶν κατὰ τὰς ἐκάστοτε κειμένας διατάξεις φόρων καὶ κρατήσεων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων.

Ἄρθρον 5.

1. Κατ' ἔτος καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκάστης χρήσεως ἐρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκ Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἢ ὀρκωτῶν Λογιστῶν, δύο ἐλεγκταὶ καὶ δύο ἀναπληρωταὶ ἢ βοηθοὶ αὐτῶν.

Οἱ ἐλεγκταὶ ἐλέγχουν τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἐταιρείας ἐγγραφῶν, τὴν πληρότητα τῶν δικαιολογητικῶν, τὸ δεδικαιολογημένον τῶν δαπανῶν ὡς καὶ τὸ συμφωνον αὐτῶν πρὸς τὰς ὑφισταμένας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτελέσεως τῶν συνθήκας, συντάσσοντες ἠτιολογημένας ἐκθέσεις μὲ τὰς τυχόν ἀντιρρήσεις αὐτῶν δι' ἕκαστον τρίμηνον.

Αἱ ἐκθέσεις τῶν Ἐλεγκτῶν, κοινοποιούμεναι εἰς τὴν Ἐταιρείαν ταυτοχρόνως, ὑποβάλλονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς τοῦ μεθεπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἐλεγχόμενου τριμήνου.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν Ἐλεγκτῶν, ἐκδίδων καὶ κοινοποιῶν εἰς τὴν Ἐταιρείαν ἐντὸς μηνὸς σχετικὴν πράξιν.

3. Κατὰ τῆς ὡς ἄνω πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς προσφυγὴ εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 42 τῆς Συμβάσεως τῆς 29 Αὐγούστου 1936 Ἐπιτροπῆν, ἧς ἡ ἀπόφασις καθίσταται ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος.

4. Αἱ ἀμετακλήτως εἰς βάρος τῆς Ἐταιρείας καταλογιζόμεναι διαφοραὶ καταβάλλονται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Ἐταιρεία τακτοποιεῖται λογιστικῶς δι' ἐκδόσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων κατὰ μῆνα ἐπὶ τῇ βάσει δικαιολογητικῶν, ἅτινα καθορίζονται ὡς ἔπεται:

1) Συγκεντρωτικαὶ καταστάσεις εἰς διπλοῦν ἐμφαίνουσαι: κειχωρισμένως τὰ κατὰ μῆνα Μεταφορικὰ καὶ Γενικὰ Ἐξόδα, ὡς καὶ τὴν ἀμοιβὴν τῆς Ἐταιρείας, ὑπογεγραμμένοι παρὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Ἐταιρείας καὶ τεθεωρημένοι ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τῆς παρουσίας ἐλεγκτῶν, βεβαιούντων ὅτι τὰ ἐν ταῖς καταστάσεσι ἀναγραφόμενα ποσὰ εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰς ἐν τοῖς Βιβλίοις ἐγγραφάς.

2) Πίνακες ἐμφαίνοντες λογιστικῶς τὸν συμφῶνος τῆς παρουσίας Συμβάσει ὑπολογισμὸν καὶ κατανομήν τῶν ἄνω ἐξόδων καὶ ἀμοιβῆς τῆς Ἐταιρείας ἀναλόγως τῶν πωληθειῶν ποσοτήτων Ὑπεργγῶν Εἰδῶν Παλαιᾶς Ἑλλάδος καὶ Νέων Χωρῶν.

3) Ἀποδείξεις ἐξοφλητικαὶ τῆς Ἐταιρείας δεόντως χαρτοσημασμένα διὰ τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς καὶ ἀτελῶς διὰ τὰ παρ' αὐτῆς καταβαλλόμενα ποσὰ Μεταφορικῶν καὶ Γενικῶν Ἐξόδων.

4) Ἀποδεικτικὰ καταβολῆς τῆς νομίμου κρατήσεως ὑπὲρ Μ.Τ.Π.Υ. μόνον διὰ τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς.

Άρθρον 7.

1. Ἡ Ἐταιρεία, διαπομένη ὑπὸ τῆς περὶ Ὑπεγγύων Προσόδων καὶ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κειμένης Νομοθεσίας, τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1606)1950 Νόμου «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1523)1950 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν διαχείρισιν τῶν Μονοπωλιακῶν Εἰδῶν» καὶ ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἀπολαύει διοικητικῆς ἀνεξαρτησίας, ἐκλέγει τὴν Διοικησιν καὶ τὸ Προσωπικὸν αὐτῆς καὶ διαχειρίζεται τὰς εἰς αὐτὴν ἐμπειστευμένας προσόδους ὑπὸ ἰδίαν τῆς εὐθύνης κατὰ τὰ εἰς τὰς ἐν ἰσχύϊ Συμβάσεις ὀριζόμενα.

2. Αἱ Πράξεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς Ἐταιρείας δὲν ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, οὐδὲ δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰμὴ μόνον καθ' ἃς περιπτώσεις ἢ γενικὴ περὶ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν Νομοθεσία ἐπιβάλλει τοῦτο. Ἀποφάσεις, ἀφορώσαι ζητήματα γενικωτέρου διὰ τὸ Δημόσιον ἐνδιαφέροντος, ἀνακοινούνται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Εἰς τὸ Καταστατικὸν τῆς Ἐταιρείας ἐπενεχθήσονται ἐντὸς ἑξ μηνῶν καὶ κατόπιν προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν αἱ ἀπαιτούμεναι τροποποιήσεις διὰ τὴν προσαρμογὴν αὐτοῦ εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

4. Αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης δαπάναι ἐλέγχονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1941 Συμβάσεως.

5. Ἡ ἀποζημίωσις καὶ τὰ ἔξοδα κινήσεως τῶν μελῶν, τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ άρθρου 42 τῆς Συμβάσεως τῆς 29 Αὐγούστου 1936, τῶν δύο ἐλεγκτῶν καὶ ἀναπληρωτῶν ἢ βοηθῶν αὐτῶν τοῦ άρθρου 5 τῆς παρούσης, καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καταβάλλονται δὲ ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας καὶ ἀναγράφονται εἰς τὰ Γενικὰ Ἐξοδα αὐτῆς.

6. Πᾶσα οἰασδήποτε φύσεως διαφορὰ μετὰ τῶν Συμβαλλομένων, ἀφορῶσα τὴν ἑρμηνείαν ἢ ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, λύεται διὰ διαιτησίας. Ἡ διαιτησία ἀνατίθεται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ άρθρου 46 τῆς ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1936 Συμβάσεως προβλεπομένην Ἐπιτροπὴν Διαιτησίας, τηρουμένης τῆς ἐν αὐτῇ διαδικασίας καὶ μὴ ἀπαιτουμένης προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης καθίσταται ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος.

7. Ἡ παρούσα Σύμβασις ὡς καὶ τὸ τροποποιηθησόμενον Καταστατικὸν τῆς Ἐταιρείας ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους. Ἐπίσης παντὸς τέλους ἀπαλλάσσονται πᾶσαι ἐν γένει αἱ διαδικαστικαὶ πράξεις τοῦ άρθρου 5 τῆς παρούσης καὶ τὰ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Διαιτησίας ἀπευθυνόμενα ἢ προσαγόμενα ἔγγραφα.

Άρθρον 8.

Ἡ Ἐταιρεία θέλει ἰδρύσει μέχρι δέκα πέντε (15) νέων Εἰδικῶν Ἀποθηκῶν, ὀρισθησομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς παρούσης.

Άρθρον 9.

Ἡ διάρκεια τῆς παρούσης Συμβάσεως ὀρίζεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1951 μέχρι τοῦ χρόνου τῆς λήξεως τῆς ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1936 μετὰ τὸν Δημοσίον καὶ Ἐταιρείας Συμβάσεως, ὡς παρετάθη διὰ τῆς ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1938 ὁμοίας, ἤτοι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1957.

Ἡ παρούσα Σύμβασις συντάχθη καὶ ὑπεγράφη σήμερον εἰς διπλοῦν, ἕκαστον δὲ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἔλαβεν ἀνὰ ἓν πρωτότυπον.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκ(ικ)ῶν
ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ(ικ)οῦ
Συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας
Διαχ(ικ)σεως Ὑπεγ. Προσόδων
ΑΛΕΞ. ΖΑΪΜΗΣ

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 31 Δεκεμβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, Α. ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Ν. ΕΞΑΡΧΟΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ.

(3)

Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23.12.50 Β. Δ. «Περὶ κυρώσεως ὀριστικῶν Κανονικῶν πινάκων προακτέων κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἀρχαιότητα, μὴ προακτέων καὶ ἀποστρατευτέων Ἀντισυνταγματάρχων Ὀπλῶν, Σωμάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν ἔτους 1950—51 συνταχθέντων ὑπὸ τοῦ Ἀνωτ. Στρατ. Συμβουλίου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὸν Νόμον 1613)50 «Περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν σειρὰν ἀρχαιότητος Ἀξιωματικῶν τινῶν τοῦ Στρατοῦ Ἐφρᾶς» καὶ

2. Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Ὑφυπουργείου Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ ἄνευ χαρτοφυλακίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀκυροῦμεν τὸ ἀπὸ 23.12.1950 Β. Δ. «Περὶ κυρώσεως ὀριστικῶν κανονικῶν πινάκων προακτέων κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἀρχαιότητα, μὴ προακτέων καὶ ἀποστρατευτέων Ἀντισυνταγματάρχων Ὀπλῶν, Σωμάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν ἔτους 1950—51 συνταχθέντων ὑπὸ τοῦ Ἀνωτ. Στρατ. Συμβουλίου» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 296)24.12.50 Φ. Ε. Κ. Τεύχος Α' μόνον ὅσον ἀφορᾷ τοῦτο τὴν κύρωσιν εἰδικῶς καὶ μόνον τῶν ὀριστικῶν Πινάκων προακτέων, μὴ προακτέων καὶ ἀποστρατευτέων Ἀντισυνταγματάρχων Ὀπλῶν ἔτους 1950 — 1951, ὡς ἐκλιπούσης τῆς Νομίμου προϋποθέσεως μετὰ τὴν διὰ τοῦ Νόμου 1613)50 ἐπεληθούσαν μεταβολὴν τῆς γενικῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος Ἀντισυνταγματάρχων Ὀπλῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Ὑφυπουργείου Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ ἄνευ χαρτοφυλακίου ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3 Ἰανουαρίου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑφυπουργός
ΑΝΑΣΤ. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ